EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/499

av den 25 mars 2019

om bestämmelser för att möjliggöra en fortsättning av pågående rörlighet i utbildningssyfte inom programmet Erasmus+ som inrättats genom förordning (EU) nr 1288/2013 i samband med Förenade kungarikets utträde ur unionen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 165.4 och 166.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Den 29 mars 2017 anmälde Förenade kungariket sin avsikt att utträda ur unionen i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). Fördragen kommer att upphöra att vara tillämpliga på Förenade kungariket den dag då ett avtal om utträde träder i kraft eller, om det inte finns något sådant avtal, två år efter anmälan, närmare bestämt den 30 mars 2019, om inte Europeiska rådet i samförstånd med Förenade kungariket med enhällighet beslutar att förlänga denna tidsfrist.

(2) Utträdet inträffar under programperioden 2014–2020 för programmet Erasmus+, i vilket Förenade kungariket deltar.

(3) Programmet Erasmus+ inrättades genom och regleras av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 ([3]). I den här förordningen bör det fastställas bestämmelser som möjliggör en fortsättning av de rättsliga åtaganden som redan har gjorts, i enlighet med förordning (EU) nr 1288/2013, avseende pågående rörlighet i utbildningssyfte som inbegriper Förenade kungariket efter landets utträde ur unionen.

(4) Från och med den dag då fördragen upphör att vara tillämpliga på Förenade kungariket, kommer Förenade kungariket inte längre att vara ett programland i den mening som avses i artikel 24.1 i förordning (EU) nr 1288/2013. För att undvika att nuvarande deltagare i Erasmus+ måste avbryta pågående rörlighetsperioder bör bestämmelserna om stödberättigande för pågående rörlighet i utbildningssyfte inom programmet Erasmus+ anpassas.

(5) För att pågående rörlighet i utbildningssyfte ska kunna fortsätta att finansieras genom unionens budget bör kommissionen och Förenade kungariket ingå en överenskommelse om att tillåta kontroller och revisioner av de verksamheterna. Om nödvändiga kontroller och revisioner inte kan genomföras bör detta anses vara en allvarlig brist i förvaltnings- och kontrollsystemen.

(6) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att möjliggöra en fortsättning av sådan rörlighet i utbildningssyfte som omfattar Förenade kungariket som har inletts senast den dag då fördragen upphör att vara tillämpliga på Förenade kungariket, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av åtgärdens

([1]) Yttrande av den 20 februari 2019 (ännu ej offentliggjort i EUT).
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 19 mars 2019.
([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av ”Erasmus+”: Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50).

omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(7) Mot bakgrund av att fördragen, i avsaknad av ett avtal om utträde eller en förlängning av tvåårsperioden efter Förenade kungarikets anmälan, kommer att upphöra att vara tillämpliga på Förenade Kungariket från och med den 30 mars 2019 och i syfte att, före dagen för Förenade kungarikets utträde ur unionen, säkerställa en fortsättning av pågående rörlighet i utbildningssyfte inom programmet Erasmus+, ansågs det lämpligt att föreskriva ett undantag från den åttaveckorsperiod som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till EU-fördraget, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

(8) Denna förordning bör av brådskande skäl träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och bör tillämpas från och med dagen efter den dag då fördragen upphör att vara tillämpliga på Förenade kungariket, såvida inte ett avtal om utträde med Förenade kungariket har trätt i kraft vid den tidpunkten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Denna förordning innehåller bestämmelser för att möjliggöra en fortsättning av sådan rörlighet i utbildningssyfte som avses i artiklarna 7 och 13 i förordning (EU) nr 1288/2013, som äger rum i Förenade kungariket eller omfattar enheter eller deltagare från Förenade kungariket och som har inletts senast den dag då fördragen upphör att vara tillämpliga på Förenade kungariket.

Artikel 2

Stödberättigande

1. Rörlighet i utbildningssyfte som avses i artikel 1 ska fortsätta att vara stödberättigande.

2. Vid tillämpning av bestämmelser i förordning (EU) nr 1288/2013 och i rättsakter om genomförande av den förordningen som är nödvändiga för att ge verkan åt punkt 1 ska Förenade kungariket behandlas som en medlemsstat, om inte annat följer av den här förordningen.

Företrädare för Förenade kungariket får dock inte delta i den kommitté som avses i artikel 36 i förordning (EU) nr 1288/2013.

Artikel 3

Kontroller och revisioner

Kommissionen och Förenade kungarikets myndigheter ska komma överens om tillämpningen av bestämmelserna om kontroller och revisioner av sådan rörlighet i utbildningssyfte som avses i artikel 1. Kontrollerna och revisionerna ska omfatta hela rörlighetsperioden och uppföljningen av denna.

Om nödvändiga kontroller och revisioner av programmet Erasmus+ inte kan genomföras i Förenade kungariket ska detta anses vara en allvarlig brist vad gäller fullgörandet av de viktigaste skyldigheterna vid genomförandet av det rättsliga åtagandet mellan kommissionen och det nationella programkontoret i Förenade kungariket.

Artikel 4

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med dagen efter den dag då fördragen upphör att vara tillämpliga på Förenade kungariket i enlighet med artikel 50.3 i EU-fördraget.

Denna förordning ska dock inte tillämpas om ett avtal om utträde som ingåtts med Förenade kungariket i enlighet med artikel 50.2 i EU-fördraget har trätt i kraft det datum som avses i andra stycket i den här artikeln.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 25 mars 2019.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
A. TAJANI	G. CIAMBA
Ordförande	*Ordförande*